

[C. O. Pedersen.]

Grund til, som Ministeren ikke har opdaget det. Se, medens Kommissionen dog mener, at den Syvendedel kan klare det, har Ministeren aldeles overset, med hvilken Jubel det ærede Medlem Hr. Holger Larsen saa hen til denne Syvendedel, som det ærede Medlem mente skulde blødgøre Kommunalbestyrelserne, saa at de blev lettere at have med at gøre og flinkere til at bevilge de 5 pCt. Tillæg, de havde Ret til at bevilge. Det var ganske klart, at de forsvandt allesammen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kan have Ret i den Betragtning. I hvert Tilfælde ser jeg ikke saa optimistisk paa denne lille Passus. Den maa vi overveje meget nøje, inden vi slipper en Refusionsordning løs, for saa meget kan jeg vel blive enig med Ministeren om, nemlig at vi i den Grad bygger Sociallovgivningen paa Kommunalbestyrelserne, altsaa paa Kommunalbestyrelsernes Beslutning med Hensyn til Antallet; selv om Satserne er fastlagte, spiller Antallet ogsaa med ind, og der bygges vi paa Kommunalbestyrelserne. Derfor maa vi holde dem vaagne overfor de Beslutninger, de skal tage.

Jeg takker Ministeren for et Tilsagn, som blev givet i Eftermiddagsmødet. Det gik ud paa, at Skattespørgsmaalet vilde Ministeren løse med det samme, det skulde blive løst med det samme. Jeg betragter det som en meget væsentlig Imødekommen, fordi jeg havde stillet det op saaledes, at der ikke kunde blive noget af Socialreformen med Venstres Støtte, med mindre vi fik Skattespørgsmaalet løst med det samme. Naar Ministeren nu stiller det op paa den Maade, som han her har gjort, forstaar jeg det saaledes, at det er *hele* Skattespørgsmaalet, det gælder. Jeg maa forudsætte, at der maaske næste Aar er et lille Overskud i Statskassen. Ministeren kan naturligvis saa sige, at saa behøver vi kun saa og saa mange Millioner af de 13 Mill. Kr., det hele vil koste. Men hvad jeg gerne vil have føjet til, er, at vi maa saa have ordnet samtidig, hvorledes Overflytningen fra Kommunerne til Staten skal finde Sted. Men kan vi enes om Resten, gaar jeg ud fra, at vi ogsaa kan enes om de Penge, som skal til til Reformen. Derfor betragter jeg Mi-

nisterens Tilsagn her som en Imødekommenhed.

Ministeren sagde, da han i Eftermiddags talte om de finansielle Forhold — det var i Forbindelse med § 15 —, at der maatte jeg til at tro om igen. Ministeren sagde rent ud, at jeg havde sagt, at jeg troede det og det, men jeg maatte tro om igen, for de tre Fjerdedele, som Kommunerne nu havde Ret til at bruge, blev ikke ret meget brugt; naar jeg havde sagt, at denne § 15 blev en ret dyr Foranstaltning, saa dyr, at vi ikke kunde gaa med, advarede Ministeren mig i den Henseende og sagde, at jeg maatte tro om igen, for dette blev allerede nu ikke ret meget brugt. Jeg tror, at Ministeren maa tro om igen, for naar Forholdet er det, at der i Øjeblikket er en Ret for Kommunerne til at betale $\frac{3}{4}$, selv om den ikke bliver brugt, og naar Forholdet saa bagefter bliver det, at de faar en Pligt til at betale $\frac{4}{4}$ (Afbrydelse af *Socialministeren* [Steincke]). . . . De faar en Pligt til at betale $\frac{4}{4}$ i visse Trangstiltælde, som er angivet i denne § 15, og naar den højttærede Minister saa samtidig, efter hvad jeg forstod i Eftermiddags, regner med, at 200 000 af dem, der ligger under Indtægtsgrænsen, bliver sluppet ind franedet i Sygekasserne, maa jeg sige, at hvis den højttærede Minister saa ikke tror, at denne Paragraf vil blive brugt, saa bliver Ministeren nødt til at tro om igen. Jeg havde forleden Dag sagt, at Ministeren ødelagde ved denne Foranstaltning Aanden i Sygekasserne, den gode Forsikringsaand eller Moral, som Sygekassemedlemmerne havde været besjælet af — hvilket Udtryk jeg brugte, erindrer jeg ikke nøje, men Meningen er den samme. Jeg mente, at Ministeren ødelagde den gode Forsikringsaand ved at slippe en hel Masse ind, som Kommunerne skulde betale for. Jeg forudsætter, at største Parten af disse kommer til at hvile paa det kommunale Budget, baade hvad Sygekassekontingent og hvad Invalidepræmie angaar. Nu ved jeg meget vel, at dette ikke vil forøge Ministerens Udgifter i det hele taget. Det er slet ikke det, vi taler om her; det forøger ikke det samlede Beløb af Udgifterne, for Kommunalbestyrelserne har ellers i mange Tilfælde disse Folk paa andre Konti. Men naar Mini-